

disputants-חולקים- statement- מימרא ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	challenge- קושיא ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראייה
---	---

זבחים- כל הזבחים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
כל הזבחים שנבחו שלא לשמן - כשרים, אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה, חוץ מן הפסח והחטאת, הפסח בזמנו, והחטאת בכל זמן	[ת"ק]													ב. מ.
אף האשם, הפסח בזמנו, והחטאת והאשם בכל זמן	רבי אליעזר:													ב. ב.
החטאת באה על חטא והאשם בא על חטא, מה חטאת פסולה שלא לשמה, אף האשם פסול שלא לשמו.	אמר רבי אליעזר:													ב. ב.
הנשחטין לשם פסח ולשם חטאת - פסולין	יוסי בן חוני:													ב. ב.
שחטון לשם גבוה מהן - כשרין, לשם נמוך מהן - פסולין. כיצד? קדשי קדשים ששחטון לשם קדשים קלים - פסולין, קדשים קלים ששחטון לשם קדשי קדשים - כשרין, הבכור והמעשר ששחטון לשם שלמים - כשרין, שלמים ששחטון לשם בכור ולשם מעשר - פסולין.	שמעון אחי עזריה:													ב. ב.
למה לי למיתנא: אלא שלא עלו? ליתני: ולא עלו לבעלים לשם חובה														ב. א.
הא קמ"ל, לבעלים הוא דלא עלו לשם חובה, אבל בקדושתיהו קיימי ואסור לשנויי בהו, וכדברא														ב. ב.
עולה ששחטה שלא לשמה - אסור לזרוק דמה שלא לשמה.	דאמר רבא:													ב. ב.
איבעית אימא: סברא, איבעית אימא: קרא.														ב. ב.
איבעית אימא סברא, משום דשני בה, כל הני לישני בה וליזיל?														ב. ב.
איבעית אימא קרא, (דברים כג) מוצא שפתיך תשמור ועשית כאשר נדרת לה' אלהיך נדבה וגו' האי נדבה? נדר הוא אלא, אם כמה שנדרת עשית יהא נדר, ואם לא - נדבה יהא, ונדבה מי שרי לשנויי בה.														ב. ב.
לא הוית גבן באורחא בתחומא בי חרמך, דרמי רבא מילי מעלייתא אהדדי ושני להו.	רבינא לרב פפא:													ב. ב.
מאי מילי מעלייתא?	[רב פפא]													ב. ב.
כל הזבחים שנבחו שלא לשמן כו	[רבא]תנן:													ב. ב.
טעמא דשלא לשמן, הא סתמא - עלו נמי לבעלים לשם חובה, אלמא סתמא נמי כלשמן דמי														ב. ב.
כל הגט שנכתב שלא לשם אשה - פסול	ורמיניהו: [רבא]													ב. ב.
וסתמא נמי פסול														ב. ב.
זבחים בסתם לשמן עומדין, אשה בסתמא לאו לגירושין עומדת.	ושני: [רבא]													ב. ב.
זבחים בסתמא כשירין מנלן?														ב. ב.
אילימא מהא דתנן:														ב. ב.
כל הזבחים שנבחו שלא לשמן כו	[תנן]													ב. ב.
ולא קתני שלא נבחו לשמן,														ב. ב.
גבי גט נמי הקתני:														ב. ב.
כל הגט שנכתב שלא לשם אשה - פסול	[תנן]													ב. ב.
ולא קתני שלא נכתב לשם אשה - פסול.														ב. ב.
אלא מהא, דתנן:														ב. ב.
כיצד לשמן ושלא לשמן? לשם פסח ולשם שלמים	[תנן]													ב. ב.
טעמא דאמר לשם פסח ולשם שלמים, הא לשם פסח וסתמא - כשר, אלמא סתמן כלשמן דמי														ב. ב.

Talmud Navigator

<p>disputants- חולקים ♦</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה- story</p> <p>key- מקרא:</p>	<p>■ מימרא- statement</p> <p>⚡ קושיא- challenge</p> <p>^ שאלה- question</p> <p>! תירוץ- answer</p> <p>■ ראיה- proof</p>
---	--

זבחים- כל הזבחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דילמא שאני התם, דאמר: כל העושה - על דעת ראשונה הוא עושה												◊
אלא מסיפא:												!
שלא לשמן ולשמן? לשם שלמים ולשם פסח	[סיפא]											◊
טעמא דאמר לשם שלמים ולשם פסח, הא סתמא ולשם פסח - כשר												!
דילמא שאני התם, דאמר: יוכיח סופו על תחילתו												◊
אי נמי, אידי דתנא לשמן ושלא לשמן, תנא נמי שלא לשמן ולשמן												◊
אלא מהא:												!
לשם ששה דברים הזבח נזבח: לשם זבח, לשם זבח, לשם שם, לשם אשים, לשם ריח, לשם ניחוח, והחטאת ואשם - לשם חטא	[תנן] [ת"ק]											◊
אף מי שלא היה בלבו לשם אחת מכל אלו - כשר, שתנאי בית דין הוא, אתנו בית דין דלא לימא לשמו, דילמא אתי למימר שלא לשמן	רבי יוסי:											◊
ואי סלקא דעתך סתמא פסול, קיימי בית דין ומתני מילתא דמיפסיל ביה?												◊
וגבי גט דסתמא פסול מנלן?												◊
אילמא מהא דתנן:												!
היה עובר בשוק ושמע סופרים מקרין איש פלוני גירש פלוני ממקום פלוני, ואמר: זה שמי וזה שם אשתי - פסול לגרש בו	[תנן]											◊
דילמא כדרב פפא												◊
הכא בסופרים העשויון להתלמד עסקינן, ולא איכותוב לשום כריתות כלל	דאמר רב פפא:											◊
אלא מהא:												!
יתר על כן, כתב לגרש את אשתו ונמלך, מצאו כן עירו ואמר לו: שמי כשמך ושם אשתי כשם אשתך - פסול לגרש בו	[תנן]											◊
דילמא שאני התם, דאינתיק ליה לשם גירושין דההוא												◊
אלא מהא:												!
יתר על כן, יש לו שתי נשים ששמותיהן שוות, כתב לגרש את הגדולה - לא יגרש בו את הקטנה	[תנן]											◊
דילמא שאני התם, דאינתיק ליה לשם גירושין דההוא												◊
אלא מהא:												!
יתר על כן, אמר ללבלר: כתוב ולאיוזא שארצה אגרש - פסול לגרש בו												◊
דילמא שאני התם, דאין ברירה												◊
אלא מהא:												!
הכותב טופסי גיטין - צריך שיניח מקום האיש ומקום האשה ומקום העדים ומקום הזמן,	[תנן]											◊
אף צריך שיניח מקום הרי את מותרת לכל אדם.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:											◊
תו רמי מילתא אחריתי	[רבינא לרב פפא]											◊
חטאת ששחטה לשם עולה - פסולה, שחטה לשם חולין - כשירה	[רבא] מי אמר רב יהודה אמר רב:											◊

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
אלמא דמינה מחריב בה, דלא מינה לא מחריב בה											
כל הגט שנכתב שלא לשם אשה - פסול, ואפי' לשם עובדת כוכבים נמי פסול	ורמינהו: [רבא]										◊
גט דל עובדת כוכבים מינה הוה ליה סתמא, וסתמא פסול, קדשים דל חולין מינייהו הוה ליה סתמא, וסתמא כשירים.	ושני: [רבא]										◊
ורמא מילתא אחריתי	[רבינא לרב פפא]										○
חטאת ששחטה לשם עולה - פסולה, שחטה לשם חולין - כשירה	[רבא] מי אמר רב יהודה אמר רב:										◊
אלמא דמינה מחריב בה, דלא מינה לא מחריב בה											
(ויקרא יא) תוכו, ולא תוך תוכו, ואפי' כלי שטף מציל	והתניא:										◊
עשו חולין אצל קדשים כמחיצה אצל תנור, מה מחיצה אצל תנור לא מהניא לה כלל, אף חולין אצל קדשים לא מהניא ליה כלל	ושני: [רבא]										◊
תנור שחצצו בנסרים או בריריעות ונמצא שרץ במקום אחד - הכל טמא, כוורת שהיא פחותה ופקוקה בקש ומשולשלת לאויר התנור, שרץ בתוכה - התנור טמא, שרץ בתנור - אוכלין שבתוכה טמאין	דתנן: [רבנן]										◊
ורבי אליעזר מטהר	[רבי אליעזר]										◊
קל וחומר, אם הציל במת החמור, לא תציל בכלי חרס הקל?	אמר רבי אליעזר:										◊
לא, אם הציל במת חמור שכן חולקין באוהליו, תציל בכלי חרש הקל שאין חולקין באוהליו?	אמרו לו:										◊
התינח לרבנן, לרבי אליעזר מאי איכא למימר?											◊
ר' אליעזר קל וחומר קאמר.											◊
אי הכי, התם נמי לימא קל וחומר: קדשים מחללין קדשים, חולין לא כל שכן											◊
אלא טעמא דרב כרבי אלעאי											!
מאי טעמא דרב? (ויקרא כב) ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו לה' קדשים מחללין קדשים, ואין חולין מחללין קדשים.	דאמר רבי אלעאי:										◊
אלמא אתא קרא אפקיה מקל וחומר, הכא נמי ליתי תוכו לפקיה מק"ן											◊
האי תוכו מיבעי ליה לאוכלין שגיבולן בטיט והכניסן לאויר תנור, סד"א: הואיל ובנגיעה לא מטמא, באורו נמי לא מטמו קמ"ל.	[רבי אליעזר]										◊
ורבנן?											◊
הנך לא צריכי קרא.	[רבנן]!										◊
רב יוסף בר אמי רמי שינוי קודש אשינוי בעלים ומשני											○
חטאת ששחטה לשם חטאת - כשירה, לשם עולה - פסולה	[רב יוסף בר אמי] מי אמר רב:										◊
אלמא דלא מינה מחריב בה, דמינה לא מחריב בה											
חטאת ששחטה על מי שמחוייב חטאת - פסולה, על מי שמחוייב עולה - כשרה	והאמר רב:										◊
אלמא דבר מינה מחריב בה, דלא מינה לא מחריב בה											
התם (ויקרא ד) ושחט אותה לחטאת אמר רחמנא, והרי חטאת לשם חטאת נשחטה הכא וכפר עליו כתיב עליו - ולא על חברו, חברו דומיא דידיה שמחוייב כפרה כמותו.	ומשני: [רב יוסף בר אמי]										◊
רב חביבא רמי שינוי בעלים אתוך תוכו ומשני											○
חטאת ששחטה על מי שמחוייב חטאת - פסולה, על מי שמחוייב עולה - כשירה, אלמא דמינה מחריב בה, דלא מינה לא מחריב בה, והתניא: תוכו - ולא תוך תוכו, אפילו כלי שטף מציל	[רב חביבא] ומי אמר רב:										◊

❑ מימרא-statement ♠ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
--	--

מקרא-key:

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
ארבעה תוכו כתיבי, תוך - תוכו, תוך - תוכו, חד לגופיה, וחד לגזירה שוה, חד - תוכו של זה ולא תוכו של אחר, אידך - תוכו ולא תוך תוכו, ואפילו כלי שטף מציל.	ומשני: [רב חביבא]													ג
מגלן דבעינן זביחה לשמה?									▲	◊				ד
דאמר קרא: (ויקרא ג) ואם זבח שלמים קרבנו, שתהא זביחה לשם שלמים.										!	◊			ד
ודילמא היינו שמיהן								ז						ד
מדכתיב: (ויקרא ז) המקריב את דם השלמים (ויקרא ז) הזורק את דם השלמים, ולא כתיב זבח, והכא כתיב זבח, שמע מינה שתהא זביחה לשם שלמים.										!	◊			ד
אשכחן זביחה, שאר עבודות מגלן?									▲	◊				ד
וכי תימא לילף מזביחה										!				ד
מה לזביחה שכן נפסלה שלא לשם אוכלין בפסח								ז						ד
אלא אמר קרא: המקריב את דם השלמים, שתהא קבלה לשם שלמים.										!	◊			ד
ולכתוב רחמנא בקבלה ולילף שחיטה מינה								ז						ד
משום דאיכא למיפרך: מה לקבלה שכן פסולה בור.										!				ד
אשכחן שחיטה וקבלה, זריקה מגלן?											▲	◊		ד
וכי תימא לילף מהני										!				ד
מה להני שכן טעונות צפון וישנון בחטאות הפנימיות								ז						ד
אלא אמר קרא: הזורק את דם השלמים, שתהא זריקה לשם שלמים.											!	◊		ד
ולכתוב רחמנא בזריקה ולילף מינה								ז						ד
משום דאיכא למיפרך: מה לזריקה שכן חייב עליה זר מיתה.											!			ד
אשכחן כולהו, הולכה מגלן?												▲	◊	ד
וכי תימא לילף מכולהו													!	ד
מה לכולהו שכן עבודה שאי אפשר לבטלה, תאמר בהולכה שאפשר לבטלה								ז						ד
אלא אמר קרא: (ויקרא א) והקריב את הכל המזבחה													!	ד
זו הולכת אברים לכבש	ואמר מר:													ד
(ויקרא א) והקריבו זו קבלת הדם	ותניא:													ד
ואפיק רחמנא בלשון הולכה, למימרא דהולכה לא תפקה מכלל קבלה.														ד
ואשכחן שנוי קודש, שנוי בעלים מגלן?													▲	ד
אמר קרא: (ויקרא ז) ובשר זבח תודת שלמיו, שתהא זביחה לשם תודה, אם אינו ענין לשינוי קודש, דנפקא לן מהתם, תנהו ענין לשינוי בעלים.	רב פנחס בריה דרב אמי:												!	ד
והאי להכי הוא דאתא? הא מיבעי ליה לכדתניא:													ז	ד
ובשר זבח תודת שלמיו - אבא חנין אומר משום רבי אליעזר: בא ללמד, תודה ששחטה לשם שלמים - כשרה, שלמים ששחטן לשם תודה - פסולה, מה הפרש בין זה לזה? תודה קרויה שלמים, ואין שלמים קרויה תודה	[תניא]												ז	ד

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אנן מזבח קאמרינן.													!	◇
ואכתי מיבעי ליה: חטאת ואשם מנין? תלמוד לומר: זבח.			ג											
אם כן, נכתוב קרא, ובשר תודת שלמיו זבח, מאי זבח? שמע מינה תרתי.													!	
אשכחן זביחה, שאר עבודות מנלן?													^	◇
וכי תימא לילף מזביחה													!	
מה לזביחה שכן פוסל שלא לשם אוכלין בפסח			ג											
נאמרה זביחה בשינוי קודש ונאמרה זביחה בשינוי בעלים, מה זביחה האמורה בשינוי קודש - לא חלקת בין זביחה לשאר עבודות, אף זביחה האמורה בשינוי בעלים - לא תחלק בהן בין זביחה לשאר עבודות.													!	◇
איכא למיפרך: מה לשינוי קודש שכן פסולה בגופה, וישנו בארבע עבודות, וישנו לאחר מיתה, וישנו בציבור כביחוד													ג	◇
ואע"ג תרתי לאו דוקא, תרתי מיהא דוקא													ג	
מאי שנא שינוי בעלים דלא הוי פסולו בגופו? מחשבה בעלמא, שינוי קודש נמי מחשבה בעלמא הוא אלא כיון דאחשבה פסלה. ה"ג כיון דאחשבה פסלה													!	ג
יש שינוי בעלים לאחר מיתה	ולרב פנחס בריה דרב מרי דאמר:												!	■
תרתי מיהא איכא למיפרך													ג	◇
אמר קרא: (ויקרא א) ונרצה לו לכפר עליו, ולא על חבירו.	אלא אמר רב אשי												!	◇
והאי להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:													ג	
ונרצה לו לכפר עליו - רבי שמעון אומר: את שעליו חייב באחריותו, ואת שאינו עליו אינו חייב באחריותו	[תניא - רבי שמעון]												ג	◇
מאי טעמא? כיון דאמר עלי, כמאן דטעון ליה אכתפיה דמי	ואמר רב יצחק בר אבדימי:												ג	◇
רב אשי מונרצה לו לכפר קאמר.													!	◇
אשכחן זביחה וזריקה, קבלה מנלן?													^	◇
וכי תימא לילף מזביחה וזריקה													!	
מה לזביחה וזריקה שכן עבודה שחייבין עליה בחוץ													ג	
אתיא מאיל נזיר, דכתיב: (במדבר ו) ואת האיל יעשה זבח שלמים שתהא עשייתו לשם שלמים, ואם אינו ענין לשינוי קודש, דנפקא ליה מהתם, תנהו ענין לשינוי בעלים.	אלא אמר רב אשי:												!	◇
אימא: יעשה - כלל, זבח - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, זביחה אין, מידי אחרינא לא	רב אחא בר אבא לרבא:												ג	◇
אי כתיב יעשה שלמים זבח כדקאמרת, השתא דכתיב יעשה - זבח שלמים, הוה ליה כלל שאינו מלא, וכל כלל שאינו מלא אין דנין אותו בכלל ופרט.													!	◇
לעולם דנין, ולה - חזר וכלל.	רבינא:												!	◇
והא לא דמי כללא קמא לכללא בתרא, כללא קמא מרבה עשיות ותו לא, כללא בתרא כל לה, ואפילו שפיכת שיריים והקטרת אימורין	רב אחא מדיפתי לרבינא:												!	ג
הא תנא דבי רבי ישמעאל הוא דדריש כללי ופרטי כי האי גוונא	[תנא דבי רבי ישמעאל]												!	!
כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש עבודה ובעינן לשמן, אף כל עבודה ובעינן לשמן.													!	◇
אי מה הפרט מפורש עבודה וחייבין עליה בחוץ, אף כל עבודה וחייבין עליה בחוץ, שחיטה וזריקה אין, קבלה והולכה לא													ג	◇
אי נמי, מה הפרט מפורש דבר הטעון צפון וישנו בחטאות הפנימיות, אף כל הטעון צפון וישנו בחטאות הפנימיות, שחיטה וקבלה אין, זריקה לא													ג	◇

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא-ראיה-proof</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איכא למימר הכי, ואיכא למימר הכי, שקולין הן ויבאו שניהן.												◊ !	ד:
לישנא אחרינא: שקול הוא יכל חדא וחדא תיקו במילתא.												!	ד:
איבעית אימא: זריקה מדרב אשי נפקא.												!	ד:
אשכחן איל נזיר, שאר שלמים מנלן?												^	ד:
וכי תימא נילף מאיל נזיר												!	ד:
מה לאיל נזיר שכן יש עמהן דמים אחרים												ז	ד:
א"כ, נכתוב שלמי, מאי שלמים? לרבות כל שלמים.												!	ד:
אשכחן שלמים, שאר כל קדשים מנלן?												^	ד:
וכי תימא נילף משלמים												!	ד:
מה לשלמים שכן טענין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק												ז	ד:
אלא אמר קרא (ויקרא ז) זאת התורה לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים, היקישן הכתוב לשלמים, מה שלמים בין שינוי קודש בין שינוי בעלים בעינין לשמה, אף כל בין שינוי קודש בין שינוי בעלים בעינין לשמה.												!	ד:
אימא: הויכא דשחית להו שלא לשמה ליפסלן												ז	ד:
אמר קרא: (דברים כג) מוצא שפתיך תשמור ועשית כאשר נדרת וגו', האי נדבה, נדר הוא? אלא, אם כמה שנדרת עשית יאה נדר, ואם לאו יאה נדבה.												!	ד:
ואיצטרין מוצא שפתיך ואיצטרין זאת התורה, דאי כתב רחמנא מוצא, לא ידע במאי, כתב רחמנא זאת התורה, ואי כתב רחמנא זאת התורה, הוה אמינא ליפסלו, כתב רחמנא מוצא שפתיך.												■	ד:
אם כשרים הם ירצו, ואם אין מרצין למה באין?	רמי ריש לקיש על מעוהי בי מדרשא ומקשי:											ז	ה.
מצינו בבאין לאחר מיתה שהן כשרין ואין מרצין	אמר לו ר' אלעזר:											!	ה.
האשה שהביאה חטאתה ומתה - יביאו יורשין עולתה, עולתה ומתה - לא יביאו יורשין חטאתה.	דתנן:											!	ה.
מודינא לך בעולה דאתיא לאחר מיתה, אשם דלא אתי לאחר מיתה מנלן?	א"ל: [ריש לקיש]											^	ה.
הרי מחלוקתך בצידי	א"ל: [רבי אלעזר]											!	ה.
אף האשם.	רבי אלעזר:											!	ה.
זהו שאומרין עליו אדם גדול הוא? קאמינא אנא: משנה שלימה, ואת אמרת לי: ר' אלעזר	אמר: [ריש לקיש]											ז	ה.
(דברים כג) מוצא שפתיך וגו', האי נדבה, נדר הוא? כו' כדלעיל.	אלא אמר ריש לקיש, אפתח אנא פתחא לנפשא:											!	ה.
קשיא ליה לריש לקיש אשם דלא אתי לאחר מיתה, ונסבי לה תלמודא מוצא שפתיך, אימא: הבא בנדר ובנדבה ליייתי ולא לירצי, אשם לא ליייתי כלל גבייהו, ויתבי וקאמרי:	יתבי רבי זירא ורבי יצחק בר אבא ויתבי אביי גבייהו, ויתבי וקאמרי:											ז	ה.
ריש לקיש מהכא פתח: (ויקרא ד) ושחט אותה לחטאת - אותה לשמה כשרה, שלא לשמה פסולה, הא שאר קדשים שלא לשמן כשרין, יכול ירצו? ת"ל: מוצא שפתיך.	אמר להו אביי:											!	ה.
ואימא: הבא בנדר ונדבה ליייתי ולא לירצי, אשם (נמי) ארצויי נמי לירצי:												ז	ה.
אשם דמירצי לא מצית אמרת, קל וחומר מעולה, ומה עולה שאינה מכפרת אינה מרצה, אשם שמכפר אינו דין שאינו מרצה.	אביי:											!	ה.
מה לעולה שכן כליל												ז	ה.
שלמים יוכיחו.												!	ה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מה לשלמים שכן טעונין נסכין ותנופת חזה ושוק												ז
עולה תוכיה. וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שהן קדשים ושחטן שלא לשמן כשירין ואין מרצין. אף אני אביא אשם שהוא קודש ושחטנו שלא לשמו כשר ואינו מרצה.												ז
מה להצד השווה שבהן שכן ישנו בציבור												ז
תודה תוכיה.												ז
מה לתודה שכן טעונה לחם												ז
עולה ושלמים יוכיחו. וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שהן קדשים ושחטן שלא לשמן כשר ואינו מרצה, אף אני אביא אשם שהוא קודש ושחטנו שלא לשמו כשר ואינו מרצה.												ז
מה להצד השווה שבהן שהן באין בנדר ובנדבה												ז
זאת התורה וגו', הקישו הכתוב לשלמים, מה שלמים שהן קדשים ושחטן שלא לשמן כשרים ואין מרצין, אף אני אביא אשם שהוא קדש כל.	אלא אמר רבא:											ז
מאי חזית דאקשת לשלמים? אקיש לחטאת												ז
הא מיעט רחמנא אותה.												ז
(סימן: הג"ש בש"ר)												ז
קשיא ליה לריש לקיש אשם דלא אתי לאחר מיתה, לימא ליה ר"א: אשם נמי אתי לאחר מיתה	יתיב רב הונא ורב נחמן ויתיב רב ששת גביהו, ויתיב וקאמר:											ז
אשם למאי קרב? למותרו, חטאת נמי מיקרב קרבה מותרה.	אמר להו רב ששת:											ז
חטאת אף ע"ג דקרבה מותרה, מיעט רחמנא הוא												ז
אשם נמי כתיב ביה הוא												ז
ההוא לאחר הקטרת אימורים הוא דכתיב												ז
אבל אשם לא נאמר בו הוא אלא לאחר הקטרת אימורים, והוא עצמו אם לא הקטירו אימורין - כשר.	כדתניא:											ז
ואלא הוא למה לי?												ז
לכדרב הונא אמר רב												ז
אשם שניתק לרעייה ושחטו סתם - כשר, ניתק אין, לא ניתק לא, מאי טעמא? אמר קרא: הוא, בהווייתו יהא.	דאמר רב הונא אמר רב:											ז
הא דקאמר רבי אלעזר: מצונו בבאין לאחר מיתה שהן כשרין ואין מרצין, לימא ליה ריש לקיש: הנהו נמי ליתו ולירצו	יתיב רב נחמן ורב ששת ויתיב רב אדא בר מתנה גבייהו, ויתיב וקאמר:											ז
יולדת אם היא ילדה, בניה מי ילדו?	אמר להו רב אדא בר מתנה:											ז
ומאן לימא לן דאי איכא כמה עשה גבה לא מיתכפרא? וכיון דכי איכא כמה עשה גבה מיכפרא, יורשיה נמי מיכפר.	מתקוף לה רב אסי:											ז
למימרא דקניא להו												ז
הניח מנחה לשני בניו ומת - קריבה, ואין בו שותפות	והאמר רבי יוחנן:											ז
ואי ס"ד קניא להו, (ויקרא ב) נפש אמר רחמנא												ז
ולא קניא להו?												ז
הניח בהמה לשני בניו ומת - קריבה, ואין ממירין בה	והאמר רבי יוחנן:											ז

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>key-מקרא:</p>	

זבחים-כל הזבחים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי אמרת בשלמא קניא להו, היינו דאין ממירין בה, דהויא להו כשותפין, ושותפין לא מצו ממירין, אלא אי אמרת לא קניא להו, אמורי נמי לימרן													
שאני התם, דאמר קרא: (ויקרא כז) אם המר ימיר - לרבות את הירוש, אחד ממיר ואין שנים ממירין.													
אלא מעתה, גבי מעשר דכתיב: (ויקרא כז) ואם גאל יגאל - לרבות את הירוש, הכי נמי אחד גואל ואין שנים גואלין	מתקוף לה רב יעקב מנהר פקוד:												
שאני מעשר, דגבי אבוהון נמי איתיה בשותפות.													
ומינה, אי אמרת בשלמא קניא להו, היינו דחד מיהא מימר, אלא אי אמרת לא קניא להו, היכי מימר?	רב אסי לרב אשי:												
המקדיש מוסיף חומש ומתכפר עושה תמורה, והתורם משלו על של חבירו - טובת הנאה שלן	והאמר רבי אבהו אמר ר' יוחנן:												
מקיבעא לא מכפרא, מקופיא מכפרה.													
כיפרו על מה שבאו או לא כיפרו?	איבעיא להו:												
רב שישא בריה דרב אידי:	מסתברא דלא כיפרו, דאי סלקא דעתך כיפרו, שני למה הוא בא?												
ואלא מאי? לא כיפרו, למה הוא קרב?													
רב שישא בריה דרב אידי הכי קא קשיא ליה, אי אמרת בשלמא לא כיפרו, שלא לשמו מכה לשמו קאתי ושני למה הוא בא לכפר, אלא אי אמרת כיפרו, שני למה הוא בא?	רב אשי:												
אעשה דלאחר הפרשה מכפרא או לא מכפרא? מי אמרינן: מידי דהוה אחטאת, מה חטאת דקודם הפרשה אין, דלאחר הפרשה לא, אף הכא נמי דקודם הפרשה אין, לאחר הפרשה לא, או דלמא לא דמיא לחטאת, דחטאת על כל חטא וחטא בעי לאיתויי דא חטאת, והכא כיון דאיכא כמה עשה גביה מכפרא, אעשה דלאחר הפרשה נמי מכפרא?	איבעיא להו:												
(ויקרא א) וסמך ונרצה, וכי סמיכה מכפרת? והלא אין כפרה אלא בדם, שנאמר: (ויקרא יז) כי הדם הוא בנפש יכפר אלא מה תלמוד לומר וסמך ונרצה לכפר? שאם עשאה לסמיכה שירי מצוה, מעלה עליו הכתוב כאילו לא כיפר וכיפר	תא שמע:												
מאי לאו דכיפר עשה דקודם הפרשה, לא כיפר אעשה דסמיכה, דהוה ליה עשה דלאחר הפרשה.													
עשה דסמיכה קאמרת? שאני התם, דכל כמה דלא שחיט בעמוד וסמך קאי, אימת קא הוי עשה? לאחר שחיטה, לאחר שחיטה לא קא מיבעיא לן.	רבא:												
רב הונא בר יהודה לרבא:	אימא: כיפר גברא, לא כיפר קמי שמיא												
(ויקרא יד) והגותר בשמן אשר על כף וגו', וכפר עליו לפני ה' - אם נתן כיפר, ואם לא נתן לא כיפר, דבריי ר"ע	מי לא נתן: [רבי עקיבא]												
שירי מצוה הן, בין נתן בין שלא נתן כיפר, ומעלין עליו כאילו לא כיפר	ר' יוחנן בן נורי:												
מאי כאילו לא כיפר?													
אילימא דמבעי לאיתויי קרבן אחרינא													
האמרת: בין נתן בין לא נתן כיפר													
אלא, כיפר גברא, לא כיפר קמי שמיא													
הכא נמי כיפר כו'													
התם נמי, כיפר מתן בהונות, לא כיפר מתנות הראש.													
כבשי עצרת למה הן באין?	ת"ש, ר' שמעון:												
כבשי עצרת שלמים נינהו													
אלא, שעירי עצרת למה הן באין?													

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
על טומאת מקדש וקדשיו								ז	!			
נזרק דמו של ראשון, שני למה קרב? על טומאה שאורעה בין זה לזה, אמור מעתה, ראויין היו ישראל להקריב קרבנותיהן בכל עת ובכל שעה אלא שחיסך הכתוב	[רבי שמעון]								!			◇
והא הכא דעשה דלאחר הפרשה וקא מכפרא.									!			◇
אי דאפרשינהו בבת אחת הכי נמי, הכא במאי עסקינן - דאפרשינהו בזה אחר זה.								ז				◇
וליקו ולימא ליה, לקרא דכי כתיבא - בזה אחר זה כתיבא								ז				◇
קרבנות צבור קאמרת? שאני קרבנות צבור, דלב בית דין קמתנה עליהן כדרב יהודה אמר שמואל	רב פפא:								!			◇
קרבנות צבור, סכין מושכתן למה שהן.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:								!			◇
ומי אית ליה לרבי שמעון לב בית דין מתנה עליהן?	רב יוסף בריה דרב שמואל לרב פפא:							ז				◇
תמידין שלא הוצרכו לצבור, לדברי ר' שמעון - אין נפדין תמימים	האמר רב אדיו בר אבין אמר רב עמרם אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן: [רבי שמעון]							ז				◇
לדברי חכמים - נפדין תמימין	[חכמים]							ז				◇
שעירי עצרת שקבל דמן בשני כוסות ונזרק דמו של ראשון, שני למה הוא בא? על טומאה שאורעה בין זריקה של זה לזה	ועוד, הא בעא מיניה ר' ירמיה מר' זורא:							ז				◇
עד כאן לא מיבעיא ליה אלא עשה דלאחר שחיטה, אבל עשה דלאחר הפרשה לא קא מיבעיא ליה								ז				◇
דלמא אם תימצי לומר קאמר.									!			◇
תודה ששחטה לשם תודת חבירו - רבה אמר: כשרה	איתמר: [רבה]											◇
פסולה.	רב חסדא:											◇
רבה אמר כשרה, תודה לשם תודה נשחטה	[רבה]											◇
רב חסדא אמר פסולה, לשום שלמים דידה נשחטה בעינן.	[רב חסדא]											◇
מנא אמינא לה?	אמר רבה:											◇
(ויקרא ז) ובשר זבח תודת שלמיו ביום הקריבו את זבחו וגו' - אבא חנין אמר משום ר' אליעזר: בא ללמד, תודה ששחטה לשם שלמים - כשרה, שלמים שנשחטו לשם תודה - פסולים, ומה הפרש בין זה לזה? תודה קרויה שלמים, ואין שלמים קרויין תודה	דתינא: [אבא חנין אמר משום ר' אליעזר]											◇
שלמים לשם תודה - פסולה, הא תודה לשם תודה - כשרה												◇
מאי לאו דחבריה.												◇
לא, דידיה.								ז				◇
אבל דחבריה מאי? פסולה, אדתני: שלמים לשם תודה - פסולה, ליתני: תודה לשם תודה, וכ"ש שלמים לשם תודה								ז				◇
שלמים לשם תודה דידיה איצטריך ליה, סלקא דעתך אמינא מדתודה קרויה שלמים, שלמים נמי קרויין תודה, וכי שחיט להו לשם תודה ליכשרו, קא משמע לן.									!			◇
חטאת ששחטה לשם חטאת - כשרה, לשם עולה - פסולה מאי טעמא? (ויקרא ד) ושחט אותה לחטאת אמר רחמנא, והרי חטאת לשם חטאת נשחטה, לשם עולה - פסולה.	רבא:											◇
חטאת ששחטה על מי שמחוייב חטאת - פסולה, על מי שמחוייב עולה - כשרה מאי טעמא? וכפר עליו, עליו - ולא על חבירו, חבירו דומיא דידיה במחוייב כפרה כמותו.	ואמר רבא:											◇
חטאת ששחטה על מי שאינו מחוייב כלום - פסולה, שאין לך אדם בישראל שאינו מחוייב עשה.	ואמר רבא:											◇

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
story-מעשה O **answer-תירוץ!** ^ **challenge-קושיא** †
proof-ראיה ■ **key-מקרא:**

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
חטאת מכפרת על חייבי עשה מק"ו, על חייבי כריתות מכפרת, על חייבי עשה לא - כל שכן.	ואמר רבא:										■	◇
למימרא, דבת מינה היא											◊	
חטאת ששחטה על מי שמחוייב חטאת - פסולה, על מי שמחוייב עולה - כשרה	והאמר רבא:										■	◇
מקיבעא לא מכפרא, מקופיא מכפרא.											!	◇
עולה ששחטה שלא לשמה - אסור לזרוק דמה שלא לשמה.	ואמר רבא:										■	◇
איבעית אימא: קרא, איבעית אימא: סברא.											■	
איבעית אימא קרא, (דברים כג) מוצא שפתיך תשמור וגו'											■	◇
איבעית אימא סברא, משום דשני בה כל, כדריש פירקא.											■	◇
עולה הבאה לאחר מיתה, שחטה בשינוי קודש - פסולה, בשינוי בעלים - כשרה, דאין בעלים לאחר מיתה	ואמר רבא:										■	◇
יש בעלים לאחר מיתה.	רב פנחס בריה דרב אמר:										■	◇
דוקא קאמר מר יש בעלים לאחר מיתה, ובעי לאיתויי עולה אחריתי, או דלמא דאי איכא כמה עשה גביה מכפרא?	רב אשי לרב פנחס בריה דרב אמר:										▲	◇
דוקא קאמינא.	א"ל: [רב פנחס בריה דרב אמר]										!	◇
עולה - דורון היא	ואמר רבא:										■	◇
היכי דמי?											▲	
אי דליכא תשובה											!	
(משלי כא) זבח רשעים תועבה											◊	
ואי דאיכא תשובה											!	
עבר על מצות עשה ושב, לא זו משם עד שמוחלים לן	התניא:										■	◊
אלא ש"מ: דורון הוא.											!	
(חטאת ע"ל מ"י מכפ"ר עול"ה לאח"ר דורו"ן, סימ"ן)												◇
חטאת למה באה?	תניא נמי הכי, א"ר שמעון:										■	■
למה באה? לכפר											■	
אלא למה באה לפני עולה? לפרקליט שנכנס לרצות, ריצה פרקליט, נכנס דורון אחריו.	[רבי שמעון]										■	■
חוץ מן הפסח והחטאת כו'.											■	<
פסח מנלן?											▲	◇
דכתיב: (דברים טז) שמור את חדש האביב ועשית פסח, שיהו כל עשיותיו לשם פסח.											■	!
אשכחן שינוי קודש, שינוי בעלים מנלן?											▲	◇
דכתיב: (שמות יב) ואמרתם זבח פסח הוא, שתהא זביחה לשם פסח, אם אינו ענין לשינוי קודש, תניהו ענין לשינוי בעלים.											■	!
אשכחן למצוה, לעכב מנלן?											▲	◇

Talmud Navigator

<p>◈ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מקרא
אמר קרא: (דברים טז) וזבח פסח לה' אלהיך וגו'.			⚡										
היא וזבח פסח לה' היא דאמר? האי מיבעי ליה לכדרב נחמן	מתקיף לה רב ספרא:		⚡										
מנין למותר פסח שקרב שלמים? שנאמר (דברים טז) וזבח פסח לה' אלהיך צאן ובקר, והלא אין פסח בא אלא מן הכבשים ומן העזים ומן הכבשן מכאן למותר הפסח שיהא לדבר הבא מן הצאן ומן הבקר, ומאי ניהו?	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח:		⚡										
וזבח פסח לכדרב נחמן, שמור את חדש האביב - למצוה בשינוי קודש, ואמרת זבח פסח - בשינוי בעלים למצוה, הוא לעכב בין הכא והכא.	אלא אמר רב ספרא:								!				
ואשכחן זביחה, שאר עבודות מנלן?									^				
הואיל וגלי גלי.									!				
הואיל וגלי גלי לא אמרין, אלא עבודות מנלן? דכתיב: (ויקרא ז) זאת התורה לעולה ולמנחה וגו'	רב אשי:								!				
(ויקרא ז) ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם - זה בכור ומעשר ופסח, הקישו הכתוב לשלמים, מה שלמים בין שינוי קודש בין שינוי בעלים בעינין למצוה, אף כל בין שינוי קודש בין שינוי בעלים למצוה וכשלמים, מה שלמים בין זביחה בין שאר עבודות לא חלקת בהן למצוה, אף פסח לא תחלוק בו בין זביחה לשאר עבודות לעכב.	ותניא:								⚡				
אלא הוא למה לי?									⚡				
נאמר בפסח הוא בשחיטה לעכב, אבל אשם לא נאמר בו הוא אלא לאחר הקטרת אימורין, והוא עצמו שלא הוקטרו אימוריו - כשר.	כדתניא:								!				
חטאת מנלן?													^
דכתיב: (ויקרא ד) ושחט אותה לחטאת, שתהא שחיטה לשם חטאת.													!
אשכחן שחיטה, קבלה מנלן?													^
דכתיב: (ויקרא ד) ולקח הכהן מדם החטאת, שתהא קבלה לשם חטאת.													!
ואשכחן שחיטה וקבלה, זריקה מנלן?													^
דאמר קרא (ויקרא ד) וכפר עליו הכהן מחטאתו, שתהא כפרה לשם חטאת.													!
אשכחן שני קדש, שני בעלים מנלן?													^
אמר קרא: עליו, עליו - ולא על חבירו.													!
אשכחן למצוה, לעכב מנלן?													^
חטאת - חטאתו, הכא נמי חטאת - חטאתו.	כדאמר רב הונא בריה דרב יהושע:												!
אשכחן מצוה בשנוי קדש, וזריקה בשנוי בעלים בין למצוה בין לעכב, לעכב בכל עבודות בשנוי קדש, ובשאר עבודות בשנוי בעלים בין למצוה בין לעכב מנלן?													^
אתיא מחטאת נזיר, דכתיב: (במדבר ו) והקריב הכהן לפני ה' ועשה את חטאתו ואת עולתו, שיהו כל עשיותיו לשם חטאת.	רבי יונה:												!
אשכחן שני קדש, שני בעלים מנלן?													^
חטאת חטאתו:	רב הונא בריה דר':												!
אלא מעתה, עולת - עולתו מאי דרשת ביה?	מתקיף לה רבינא:												⚡
ולרבינא, מנחת - מנחתו, נסך - נסכו מאי דרשת בה?													⚡
הוא מבעי ליה: מנחתם ונסכיהם בלילה, מנחתם ונסכיהם אפ' למחר, אלא עולת - עולתו מאי דרשת בה?													!
ותו, מי גמרי מהדדי? חטאת חלב מחטאת נזיר לא גמרה - שכן יש עמה דמים אחרים, חטאת נזיר מחטאת חלב לא גמרה - שכן כרת													⚡

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

זבחים-כל הזבחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
אתיא מחטאת מצורע, דכתיב: (ויקרא יד) ועשה הכהן את החטאת, שיהו כל עשיותיו לשם חטאת.	אלא אמר רבא:																				◊	ה.		
ואשכחן שנוי קדש, שנוי בעלים מגליה?																						◊	ה.	
אמר קרא: (ויקרא יז) וכפר על המטהר וגו', על המטהר זה ולא על המטהר חבירו.																						!	ה.	
ואכתי מי ילפא מהדדי? חטאת חלב מחטאת מצורע לא ילפא - שכן יש עמה דמים אחרים, חטאת מצורע מחטאת חלב לא גמרה - שכן כרת																						ז	ה.	
מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרתי.																						!	ה.	
בהי לא לכתוב?																						^	ה.	
לא לכתוב רחמנא בחטאת חלב ותיתי מהנך																						!	ה.	
מה להנך שכן יש עמהם דמים אחרים																						ז	ה.	
לא לכתוב רחמנא בחטאת נזיר ותיתי מהנך																						!	ה.	
מה להנך שכן אין להן שאלה																						ז	ה.	
לא לכתוב רחמנא בחטאת מצורע ותיתי מהנך																						!	ה.	
מה להנך שכן אין באין בדלות																						ז	ה.	
אלא אמר קרא: (ויקרא ז) זאת התורה לעולה ולמנחה וגו', הקישו הכתוב לשלמים, מה שלמים - בין שנוי קדש בין שנוי בעלים בעינו לשמן למצוה, אף חטאת - בין שנוי קדש בין שנוי בעלים בעינו לשמן למצוה, הילכך מצוה משלמים, והנך קראי לעכב.																						!	ה.	
ואשכחן חטאת חלב דכתיב בה לחטאת, חטאת דעבודת כוכבים ודשמיעת הקול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו ולא כתיב בהו, מנלן?																						ז	ה.	
חטאת דעבודת כוכבים אתיא מחטאת חלב שכן כרת כמותה, והנך כולהי אתיין במה הצד.																						!	ה.	
פסח בזמנו, לשמו - כשר, שלא לשמו - פסול	תנו רבנן:																					■	ה.	
ובשאר ימות השנה, לשמו - פסול, שלא לשמו - כשר.																						■	ה.	
(ש"ל' קבאיצ"ן ממה"ר בצ"א ב"א, סימן)																							◊	ה.
מנא הני מילי?																						^	ה.	
אמר קרא: (ויקרא א) ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים לה, דבר הבא מן הצאן יהא לזבח שלמים.	אבוה דשמואל:																					!	ה.	
אימא: שלמים אין, מידי אחרינא לא																						ז	ה.	
לזבח - לרבות כל זבח.	רבי אילא א"ר יוחנן:																					!	ה.	
אימא: כל דשחית להוי כמותה																						ז	ה.	
אי הוה כתיב לשלמים וזבח - כדקאמרת, השתא דכתיב לזבח שלמים, לכל דשחית ליה שלמים להוי.																						!	ה.	
אימא: לזבח - כלל, שלמים - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, שלמים אין, מידי אחרינא לא																						ז	ה.	
לה' - הדר וכלל.																						!	ה.	
הא לא דמי כללא בתרא לכללא קמא, כללא קמא מרבי זבחים ותו לא, כללא בתרא לה' - כל דלה', ואפ"ל עופות ואפ"ל מנחות	מתקיף לה ר' יעקב מנהר פקוד:																					ז	ה.	
הא תנא דבי רבי ישמעאל הוא דדריש כללי ופרטי כי האי גוונא	[תנא דבי רבי ישמעאל]																					!	ה.	

disputants-חולקים-◊ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא-■ ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof-■
---	---

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש שהוא שלא לשמו וכשר, אף כל שהוא שלא לשמו וכשר.											◊	ה:
אי מה הפרט מפורש דבר הבא בנדר ובנדבה, אף כל הבא בנדר ובנדבה, עולה ושלמים אין, חטאת ואשם לא			ז								◊	ה:
אלא, לזבח רבויא הוא.											◊	ה:
אימא: לכל דשחית ליה להוי כוותיק.			ז								◊	ה:
דוחין קדשים הנאכלים אצל קדשים הנאכלין, ואין דוחין קדשים הנאכלין אצל קדשים שאינן נאכלין.	רבי אבין:										◊	ט.
אטו חטאת ואשם מי לא מיתאכלי?			ז									ט.
אלא, דוחין קדשים הנאכלין לכל אדם אצל קדשים הנאכלין לכל אדם, ואין דוחין קדשים הנאכלין לכל אדם אצל קדשים שאינן נאכלין לכל אדם.	[רבי אבין]										◊	ט.
דוחין קדשים קלים אצל קדשים קלים, ואין דוחין קדשים קלים אצל קדשי קדשים.	רבי יוסי ברבי אבין:										◊	ט.